

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

Ebben a rovatban ritkán szoktam könyvekről írni, most mégis megteszem, és mindenkinek a figyelmébe ajánlom Hornyik Miklós kis könyvét, amelynek címe: A széttagolt ország. Az Echo Tv-ből is jól ismert író, sajtótörténész olyan régebbi írásait gyűjtötte össze, amelyek eddig nem jelen(het)tek meg, őszintén szólva nem is csodálom. Igaz, ma nincs cenzúra, de öncenzúra azért nagyon is létezik, s aki a pályán óhajt maradni, annak alaposan meg kell fontolnia a szavait, mert bizony az igazság ma is pártos, pontosabban többpárti. A teljes vagy annak vélt igazság kimondása egyetlen korban sem volt tanácsos, jobb esetben elhallgattatták a szókimondó embert, rosszabb esetben eltették láb alól. A mai képmutató, politikailag korrekt demokráciákban ugyanúgy van ez, mint a nyílt diktatúrákban, legfeljebb a büntetés fokozataiban van különbség. Egy 1992-es írásában Hornyik Miklós Magyarországi lelki egysége megteremtésének szükségességéről írt, hozzátéve, hogy ez a lelki egység senkinek sem fájhat, mert senki ellen nem irányul. Nos, ezt az egységet azóta sem sikerült létrehozni, külső és belső ellenségei állandóan rettegnek éppen ettől az egységtől. Egy 1995-ös írás Miszlikország rezes orrú királyáról szóló mese, a király pedig nem más, mint Horn Gyula. Még ennél is hátborzongatóbb a Magyarország fölszámolása című „titkos jegyzőkönyv”, amely egy SZDSZ-ország rövid alkotmányának vázlata. A legbátrabb azonban egy képzelte beszélgetés **Eörsi István**nal (A tágra nyitott társadalom), ebből még idézni sem merek, annyira „kirekesztő”, de sajnos igaz. Viszont hadd idézzek a Széttagolt ország című önminterjúból (2004) egyetlen sort: „mindenképpen eljött az ideje egy új honfoglalásnak”. Kissé szomorúan tegyük hozzá, a nemzeti irodalom legjobbjai ma is legfeljebb önminterjút készíthetnek, mert a közmédiákban még mindig ugyanazok diktálják a névsort, kit szabad megszólaltatni. A vezetők jönnek-mennek, a balliberális „kánon” marad. Vajon örökké? ■